

РЕШЕНИЕ

№ 598

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 28.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6834** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84 във вр. чл. 78б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището в България (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Т. М. Е. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Камерун, [дата на раждане] в [населено място], адресно регистриран в [населено място],[жк], [улица], депозирана чрез пълномощника му – адв. Т. И., САК против Решение № 32 - ОК от 26.07.2022 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ – МС), с което не е допусната до разглеждане в производство за предоставяне на международна закрила последваща молба с рег. № УП 4641 от 07.07.2022 г.

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че е постановен при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречи на материалния закон и е в явно несъответствие с целта на закона. Според процесуалния представител на жалбоподателя, Решението е обосновано с лични заключения на административния орган въз основа на критичния анализ на информацията в приложените документи към молбата, който надхвърля правомощията по чл. 76а и чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Липсата на нормативно изискване за „същественост“ на сочените нови обстоятелства, подлежащи на преценка, но единствено като условие за допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, е аргументирана с

практика на СЕС по приложението на чл. 33, § 2, б. „г“ и чл. 40, § 2 и § 3 от Директива 2013/32. Мотивирано е искане за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за допускане до разглеждане на молбата за международна закрила.

В съдебното заседание жалбоподателят участва лично и с процесуалния си представител - адв. И.. Поддържа направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Поставя се акцент върху подробното и задълбочено обсъждане на релевираните нови обстоятелства, което се сочи като надхвърлящо правомощията на интервюиращия орган - да се произнесе единствено по допустимостта на молбата.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Застъпва становище, че анализът на информацията и заявените нови обстоятелства е дължим от интервюиращия орган при преценката за допустимост на всяка последваща молба, в какъвто смисъл са и мотивите на оспореното решение.

В съдебното производство не участва представител на Софийска градска прокуратура.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София - град, след като обсъди приетите доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят Т. М. Е. Д., ЛНЧ [ЕГН] е [дата на раждане] в [населено място], Република Камерун, гражданин е на Камерун. Пребивава на територията на РБългария от края на декември 2020 г. Първата му молба за закрила е заведена с вх. № РД09-143 от 02.02.2021 г. в Регистрационно приемателен център (РПЦ) – София към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС).

Депозираната на 06.06.2023 г. до председателя на ДАБ – МС (л. 43 - 44 от делото) е втора по ред и отговаря на критериите, визирани в § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Обоснована е с наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя като лице, търсещо международна закрила, които се твърди, че не са били предмет на обсъждане в предходното производство. Като такива са посочени – издадена от Националната жандармерия към Министерство на отбраната на Република Камерун - Заповед за издирване и задържане на жалбоподателя, копие от която е приложено към молбата, и вероятните причини за издаването ѝ – изразено негативно мнение за политическата система в държавата по произход или „поръчение на агент“ от Националната жандармерия за когото жалбоподателят твърди, че е предоставил сведения за съпричастност към извършени престъпления, докато е бил доброволен сътрудник.

Приложеният с превод на български език документ към молбата за закрила сочи като негов автор офицер от Жандармерията/Генерален щаб и съдържа данни за положен кръгъл печат на Президент на Републиката – Министерство на отбраната – Национална жандармерия – Втори регион на жандармерията (л. 47 – л. 48), както и за органа, изпратил съобщение по радиочестота – Служба за съдебни разследвания и LCGB/Втори регион. Отразени са № 000583/MRP/CN/RG2/EM/SRJ/2-ТО и дата на издаване на съобщението – 03 август 2021 г. и адресатите му, сред които са органи на Националната жандармерия, Централната служба за съдебни разследвания, комендант на полицията, на летищна полиция, директори на Съдебна полиция и Национална сигурност, комендант на жандармерийски легион и на жандармерийски групи.

С оспореното в настоящото производство Решение № 14 - ОК от 29.06.2023 г., интервюиращият орган на ДАБ – МС не е допуснал до разглеждане заведената с вх. № ЦУ-13-140 от 06.06.2023 г. последваща молба на жалбоподателя Т. М. за предоставяне на международна закрила на територията на Република България. Решението е обосновано с липса на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя, включително и такива относно актуалната обстановка в държавата по произход.

Интервюиращият орган е изложил аргументи за недостоверност на посочените в молбата причини за издаване на заповедта за задържане. Позовал се е на заявеното от жалбоподателя при проведеното интервю в производството по първоначално подадената молба за закрила, а именно, че не е бил политически активен и не е бил член на политическа партия или организация.

Приел е, че с оглед посочената дата на издаване на документа, приложен към молбата – 03.08.2021 г., същият е следвало да е бил известен на жалбоподателя при провеждане на предходното производство, въз основа на което е направен извод, че не се касае до новонастъпило обстоятелство.

В мотивите на решението е обосновано и становище за недостоверност на отразеното в представената заповед, обосновано с факта, че документът не е в оригинал, като са отчетени недостоверно заявени обстоятелства в бежанската история, възпроизведена при проведеното интервю в предходното производство за предоставяне на закрила. Констатирани са „множество нелогически структурирани изложения, които не би следвало да присъстват в официален документ – или дори както е в случая, в кореспонденция. Така например се наблюдава наличие на нечетливо лого, различни видове шрифтове, които трудно могат да намерят място в официална кореспонденция.“. Прието е също, че съдържанието относно издирването на лицето „...в тази му форма звучи неубедително, като би могло да се посочи, че със същото се цели не позоваване на конкретен член от закон във връзка с необходимост от дадено действие, а по-скоро с това да „запознае“ някого за нещо или в случая – позоваването на ново доказателство в молба за закрила.“. Въз основа на източника на информация – „Съобщение, изпратено по радиочестота“ е направен извод, че „се касае до документ за вътрешно ползване“, което дало основание да се приеме като „нелогично“ „твърдението“, че жалбоподателят е получил представеният документ чрез свои близки в Камерун. В този аспект е отчетено и заявеното от него в съдебното производство пред Върховния административен съд, че „няма останали близки“ в държавата си по произход, а и не е представил документ, удостоверяващ начина на изпращане, респективно на получаване на Заповедта (плик, квитанции/разписки за заплащане на такси и предаване/приемане).

Изложени са аргументи, че твърденията за евентуална застрашеност на жалбоподателя в държавата му по произход, обоснована с демонстрирано различно политическо мнение, не могат да бъдат възприети като годно и подлежащо на оценка ново обстоятелство в производството за предоставяне на международна закрила, доколкото и в съдебните производства при разглеждане на първата молба за закрила е „установено, че той не е членувал в политическа партия и не е изразявал политическо или обществено мнение, и не е имал политически мотивирани проблеми.“. В този смисъл, информацията в Справка, вх. № ЦУ-854 от 20.06.2023 г. изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС (л. 21 – л. 29) е преценена като несъдържаща данни за „влошаване на общата обстановка в страната спрямо

информацията в справка вх. № МД -271 от 04.06.2021 г., използвана при предходното производство“ (л. 67 – л. 76).

Обжалваното решение е връчено на пълномощника на жалбоподателя на 29.06.2023 г., видно от отразената дата и подпис (л. 19 от делото).

Страните не спорят по така описаните релевантни за правния спор факти. Въз основа на тях съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт в предвидения 7-дневен преклузивен срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ (жалбата е подадена на 30.06.2023 г., а решението е връчено на 29.06.2023 г.), от пълномощник на адресата на обжалваното решение, с което се засягат лични права и законни интереси на чуждия гражданин.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното Решение е издадено от компетентен административен орган – младши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], ПМЗ –[жк], определен със Заповед № РД05-301 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ – МС за интервюиращ орган, на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ (л. 20 от делото), в съответствие с предоставените му правомощия, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ЗУБ. Отговаря на изискванията за форма и съдържание, и е постановено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Разпоредбите на чл. 76а и чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ лимитират правомощията на административния орган при проверката за допустимост на последваща молба за закрила до съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ – наличие на „нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход.“ на молителя. Ограничени са възможностите за събиране на информация – анализират се единствено представените писмени документи към молбата, без да се провежда интервю с чужденеца.

Преценката дали посочените основания в молбата за закрила представляват „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изисква от интервюиращия орган да бъдат съпоставени обстоятелствата, с които е била обоснована предходната молба за закрила. В този аспект, мотивите на оспореното решение се позовават и на резултата от проведеното, в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 2502/14.04.2021 г. по адм. дело № 1924/2021 г. по описа на АССГ (л. 83 – л. 85), производство по реда на Глава шеста, раздел втори от ЗУБ.

Налице е обаче твърдяното несъответствие с изискванията на чл. 33 § 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС и тълкуването, дадено с цитираните решения на СЕС по дело С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17, с които е прието, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава-членка при разглеждане на последваща молба за закрила и да определи случаите, при които такава молба се счита за недопустима. Разпоредбата на чл. 33, § 2, б. „г“ от Директивата предвижда, че последващата молба е недопустима „когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови документи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС“. Приложеният документ към настоящата втора по ред молба за закрила, депозирана от жалбоподателя Т. Д. неправилно е преценен от административния орган като необосноваващ „нови обстоятелства“, по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

В § 44 и § 45 на Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. по дело С-021/19 по преюдициално

запитване, отправено от Районен съд Хага, е прието, че “...всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи, съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент...“. Нещо повече, СЕС е посочил, че „...съответната държава членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена.“

В настоящия казус наличието на такива „нови елементи и факти“ е обективно и в този аспект, основателни са възраженията в жалбата, че същите е следвало да бъдат проверени в производство по реда на Глава шеста, раздел втори от ЗУБ. В този аспект не могат да бъдат споделени аргументите, с които е прието, че датата на издаване на представената Заповед за задържане съответства на периода на провеждане на производството по първата молба за международна закрила. Решението на заместник председателя на ДАБ – МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на гражданина на Камерун е постановено на 09.07.2021 г. (л. 61 – л. 65), а представеният към молбата от 06.06.2023 г. документ сочи като дата на текста 03 август 2021 г., т. е. дори и този факт да е станал известен по време на неприключените съдебни производства по оспорване на решението, същият е нямало как да бъде представен на вниманието на компетентния административен орган.

Отказвайки да допусне до разглеждане молбата за закрила, интервюиращият орган е лишил жалбоподателя от възможността да представи и други доказателства в подкрепа на твърдените новонастъпили обстоятелства, с които е обоснована последващата му молба за закрила от 06.06.2023 г., в нарушение и на цитираното задължително тълкуване, дадено от СЕС.

По изложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено, а административната преписка – върната на административния орган за ново произнасяне и разглеждане на последващата молба за закрила на Т. М. Е. Д. по реда на Глава шеста, раздел втори от ЗУБ.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да обсъжда този въпрос.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. М. Е. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Камерун, [дата на раждане] в [населено място], адресно регистриран в [населено място],[жк], [улица], депозирана чрез пълномощника му – адв. Т. И., САК, Решение № 32 - ОК от 26.07.2022 г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС, с което не е допусната до

разглеждане в производство за предоставяне на международна закрила последващата му молба, рег. № УП 4641 от 07.07.2022 г.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за произнасяне по молба за закрила рег. № УП 4641 от 07.07.2022 г., депозирана от Т. М. Е. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Камерун, в съответствие с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: